

ANNAM ! ICH SU HAY NEN HUT THUOC LA JOB

VIỆC TRONG NƯỚC

TRUNG-KY HUÉ

Đã trải lại ngang

Hôm 23 Avril khi 4 giờ rưỡi chiến kỳ giả đi qua khúc đường mới gần số Lạc-lộ Thừa-thiên, thấy một người con gái bươm cốm màu mà đầy mình, bắt đầu một lần làm T. úc-phủ tên là Lộc.

Nguyên nhân việc ấy như sau này: Người con gái ấy gánh gánh cốm vừa đi vừa rao trên con đường ấy, vừa tên lính chạy lại tóm gióng mà bảo để cốm xuống, chỉ là tưởng tên lính muốn mua nên cũng để xuống, tên này liền thò tay vào lấy ra đó chừng 5 xu cốm rồi mới hai người lính (một người tên là Khương, còn một người không rõ tên) cùng đi với nó ăn. Ăn xong rồi ký kéo không muốn trả tiền, lại loan om chỉ là mà bốp vò bốp... (1). Khi ký trở lại gần số Lạc-lộ, chỉ bán cốm theo nói trả tiền dưng đi bán nơi khác, thế mà tên lính ký cũng cứ dưng cốm mãi, mà trên ghé chỉ ta. Chỉ ta biết không thể nào dưng lại tên lính tên này một lần vò phụ như thế nữa bốp, làm lấy áo mà đòi tiền, tên lính liền dưng rồi đáp chỉ ta, hai tên lính kia cũng vào vào, nào dưng, nào đá, nào đập làm cho chỉ ta đỏ máu đỏ mắt lại càng minh, lại gây chửi thề và văng cả bọt. Vừa khi ấy có người lính cảnh sát đến bắt đầu cả vào bắt cô, rồi lại có tên Khương ở Thừa-phủ đến nhận về, chẳng biết giao xử ra sao?

O! I mus dô của người, đã không trả tiền mà còn ý mạnh, cây đóng đập đánh người một cách dã man như thế, pháp luật có lẽ nào dưng thứ được chăng? Ở đây Kinh đô mà bọn lính phủ hoành hành như thế, đã biết dân nhà quê bị khổ sở vì bọn lính lệ bao nhiêu!

Khách qua đường

THANH-HÓA

(TÍNH-GIA)

Mấy đờu phân trần
Chàng tốt là dân làng Ngòi-Hải,
Sông-Mãn, Như-Xuân và Du-
Xuyến, xưa nay chỉ sinh nhai và

nghe nước mình, không còn nghe gì khác nữa. Mỗi năm về trước đã có tàu khách chở muối cho các đồn Thương-Chánh. Tự năm ngoái đến nay, tàu khách đi, các quan đồn Thương-Chánh bắt chặn lại chở từ Phú-Nhà ra Đu-Đô, hay Ngạc-Giáp. Mỗi lần chặn tới chỗ, phần thì phải đợi chiều gió, phần thì muối bao thế nào, chúng tôi không hiểu, vì phần nhiều mặt cán chúng tôi không quen; nên mấy mươi chuyến chúng tôi toàn là lỗ. Mỗi tháng nay trong đó chúng tôi có thặng dư sắp tới nước mắt xuống, mà quan Thương-Chánh cũng bắt phải chở muối, chúng tôi xin nại quan không nghe, lại từ ra quan Phủ. Quan Phủ phải tính lệ về bắt bỏ một cách rất là lời thối. Khi ra công đường, quan Phủ phạt mỗi người mười lăm đồng (15\$) vì không tuân lời quan trên. Có một điều lạ không hiểu vì lẽ gì trong đám chúng tôi, có người nộp phạt được về ngay, có người cũng nộp phạt mà quan Phủ không nghe lại bắt giam, có khi tới tuần lễ không hỏi, và khi đưa tiễn không thả, quan Phủ đưa giấy biên lai, thật là một điều ư quá, mong quan trên xét tình cảnh ấy cho.

Lại một điều khác như sau này: nhà nước sắp đóng thuế 2%, trước khi thì hành nghị định ấy, quan Thương-Chánh bắt chúng tôi phải tuân theo trong thuyền buôn là bao nhiêu, chúng tôi khai đúng, quan Thương-Chánh không nghe, lại bắt khai tăng lên. Vì như vốn chỉ có 500\$000 bắt khai lên 800\$000 hay 1000\$, chúng tôi không khai, quan Đồn bắt dưng thuyền ở nhà hàng tháng, sau người rằng thuế ấy chưa phải đóng, nên chúng tôi phải khai liệu để đi cho được chuyến hàng. Đến khi nhà nước thì hành nghị định mới ấy, thì sự buôn bán của chúng tôi thật là khổ. Chắc phải chịu thiệt thòi nhiều lắm.

Việc này chúng tôi đã có đơn kêu gọi quan Sát đót ba lần, mong sao quan trên xét cho thì dân chúng tôi xin cảm ơn lắm.

Dân buôn muối lại cáo

QUANG-TRỊ

(TRIỆU PHONG)

Ruộng công sao không quân cấp
Trong báo Tiếng-dân số 148

ra' ngày 19 Janvier có đăng bài "Ruộng công sao không quân cấp" nói rằng làng Cổ-thành thuộc phủ Triệu-phong dân số có 250 người, mà không tư điền tư thổ, chỉ có công thổ và công điền là 135 mẫu. Trong 135 mẫu đó, trích ra 35 mẫu về việc công thổ chưa miêu, còn 100 mẫu dân là là quân cấp cho dân, thế mà chỉ quân cấp có 18 mẫu thôi, còn 82 thì không hiểu để làm gì!

Nay lại nghe rằng làng phân bố ra cứ mỗi mẫu ruộng phải góp 2\$00. Ai có bao nhiêu mẫu thì góp bấy nhiêu bạc.

Công điền công thổ của làng đem quân cấp cho dân sao lại còn đòi phải góp bạc? Dân đã gánh vác sưu cao thuế nặng rồi còn bạc đâu mà góp nữa? Mà góp bạc để làm gì? Cái ngọn xoay trở của mấy bác làm việc làng thật cũng lắm cách nhỉ!

Dân làng

QUANG-NAM

(ĐẠI-LỘC)

Quầy số 1 quầy số
Hôm 14 Avril tuần ngày chủ nhật, ký giả dạo chơi qua nơi huyện lỵ Đại-Lộc, khi 3 giờ chiều vừa tới cái nhà ngoài trước nhà, thấy độ 50 người xúm xít nhau cuong quanh một cái bàn để quầy số. (Số số chung quanh cái bàn tròn, trong có độ chừng chén, đĩa, bát, đũa, v. v. toàn đồ của Hoa-khẩu, mỗi số phải mua 2 xu, hoặc 3 xu, hoặc 15 xu, tùy theo độ mà người chơi muốn trúng tới hay xấu; độ 80 số thì xây cò, có chỉ số nào thì số ấy trúng). Cách đánh bạc này thì chủ cái lối một thành ba. Ký giả xem rồi hỏi một bước đi, cách 200 bước, thấy một đàn ông (tên chữ Đông-lâm) cũng chơi như thế. Ký giả đương lấy làm lạ, là không biết tại sao gần huyện mà người lại chơi tự do như thế, may gặp một cụ lão, hỏi thăm thì cụ lão này nói rằng: "Có lẽ kỳ chuyện đó, quan không chơi một sự chứ quan cũng chơi mà! Thường có tại Hoa-khẩu đến tận nhà mà "bốc gà" "bốc vịt" gì với quan luôn."

Nơi huyện lỵ mà những cuộc đồ đen còn thanh hành như vậy, huống gì ở các nơi xa huyện, quan cũng chơi thì còn ai mà ngăn cấm nữa. Ngân thất! Khách qua đường

QUI-NHON

Họ Tiên-long

Tình hình và thế lực của họ Tiên long ở Trung kỳ thế nào, ai đã đọc báo Tiếng dân và báo Toàn chung chắc đều biết cả.

Riêng ở tỉnh Qui-nhon, thì từ khi ông Trần quang Đoàn nguyên Trần quang Huy, nguyên chủ nhiệm lịch sử tư tưởng, hiện làm chủ họ Tiên long, bắt đầu vào đây lựa ông Tôn thất Toàn làm đại lý cho họ ở đây nay, thế lực của họ kỳ đã lan khắp tỉnh.

Tương hại thay, tỉnh Qui-nhon là một tỉnh nghèo, thế mà trong một năm nay nhân dân ham cái lợi của họ Tiên long ở trong miệng ông đại lý của họ kỳ đưa ra, thối thì kê bán đất, kê bán nhà, người bán vườn ruộng, dưng lấy tiền mà vào họ. Nghe đâu trong lúc ban đầu, họ kỳ đã thâu ngay 15000\$. Đó là cái tài có động của ông đại lý và ông chủ họ.

Sau khi thâu tiền của người dưng họ thì họ kỳ đem làm gì? Không ai biết. Chỉ biết luôn dưng ông Tôn thất Toàn mua dưng một cái xe hơi, để vợ chồng đi chơi mát. Sau rồi ông đại lý cưới cho ông chủ họ một người vợ tây. Ông chủ họ cũng có xe hơi, hai cặp vợ chồng hai ông đi viếng Đế thiên Đế Thích. Nghe đâu các ông còn định qua chơi Singapore và nhiều nơi nữa...

Ấy đó, ai chưa vào họ, mà có bụng muốn vào thì nên coi đó.

Thông-tin

(Thần-chung)

PHAN-THIỆT

Hiệp người quá lứa!

Ngày 14 Avril lúc 7 giờ tối, ký giả dạo chơi nơi đường Gia long, khi tới ngã tư (ngăn đầu chợ mới) gặp một cô xe bò số 193 của "Nguyên văn Cường" đang dưng qua cửa, mắt phải luôn gió vẫn thổi tạt cây đèn; người ngồi đánh răng có xe tới một chút (vì không phép dưng xe chỗ cũ) rồi lại đi nhảy xuống quét diêm đốt đèn lại. Lúc bấy giờ một tên lính cảnh sát số 7 nhảy tới hỏi người đánh xe: "Sao xe máy không đèn? - Tựa chừ, cây đèn vừa tắt, tôi đang đốt lại đây, nó hãy còn nóng bởi."

Tên lính không nghe bèn vói tay dưng cây đèn và ống quét; người đánh xe không chịu đưa mà nói: "Đèn tắt thì đèn dưng lại đi. Vừa dưng lại thì đèn liền thoi y một cách rất dễ man, y bị thối dưng quá là lớn, người ta tựa lại rất dưng, lúc ấy có một người chơy có can mà nói: "Người ta có làm gì lỗi thì chừ có bắt ngay, chừ chừ không được đánh người ta như thế." Tên lính lại thịnh nộ, và lấy giấy thuốc lá và permis của lính đánh xe rồi bảo mai sẽ qua có dưng tiền phạt.

Sáng ra, Nguyễn văn Cường đến có hết sức nài, nói rằng xe vẫn có đèn song bị bị gió tắt thì y cũng lập tức xuống đốt lại, thế mà tên lính cảnh sát đi dưng đánh y. Song nói gì thì nói chứ ông có

chẳng thèm nghe, chẳng thèm hỏi. Chỉ như định phạt 1\$20.

Những sự tình cảnh sát vu vạ mà làm hại cho người ta như thế có phải là ít đâu, thế mà có lẽ cũng ngày lại càng nhiều mãi vì những nhà trách nhiệm không khi nào lưu tâm đến, chúng nó sao thì nghe vậy chứ không hề xem xét (thật hư thế nào cả; cũng lạ nhỉ!
Khách qua đường

NAM-KY

SAIGON

Quan Toàn-quyền Pasquier ở Java về

Quan Toàn-quyền Pasquier du-lich ở Nam dương Quận-dầu nay đã do chiếc chiến-hạm Jules michelet mà về Saigon hồi 4 giờ chiều 20 Avril.

Quan Thống-đốc Nam-kỳ và nhiều thân hào có ra nghinh đón, và có ăn-nhạc chào mừng.

Về vụ Nguyễn-an-Ninh Nghe nói rằng sáng thứ 8 Mai thì Tòa án trưng trị Saigon sẽ đem vụ Nguyễn-an-Ninh ra xử.

Ông Tolstoi có nói: "Chừng nào tôi nghe có một người này đem người kia ra mà xử thì trong anh tôi bắt rợn gáy."

Ta hãy đợi đến ngày 8 Mai xem! (Theo T. C. 26 Avril)

Tại hội Diên-xa Tương tế

Ngày 9 Avril 1929 vừa rồi, 1.01 "Diên-xa tương-tế" đã làm lễ thành lập cho hội.

Trong khi khai hội, một ông trong ban trị sự, có đọc bài diễn văn đại khái như sau:

"Diên-xa tương-tế" ngày nay thành lập thời, cái hoan hỷ kỳ đã về bù lại cái công khổ nhọc của các ông sáng lập trong 4,5 năm trời. "Cái ngày thành lập này lại chứng minh rõ ràng cái tinh đoàn thể, thân ái của anh em Chauffeur, và cái tự cách của nhiều người trong ban đồng nghiệp; làm cho sau này cái tiếng chế cười: "Chauffeur là vô học, là dế hèn" sẽ không nghe nói nữa.

Nhưng hội tuy thành lập, mà vẫn còn trong lúc phôi thai, vậy

anh em đồng nghiệp cần phải để sức làm phương bồi bổ.
Hội lại tổ long cảm tạ các quan, các ngài cùng các nhà báo chỉ để tựa làm dưng cho có ngày thành lập này như là duyệt y điều lệ, và cử động cho v. v. ..."

AI-LAO VIENTIANE

NAM-KY SAIGON

Khởi sự từ ngày 2 Mai, tuần báo PHU-NỮ TÂN-VĂN đã xuất bản ở Saigon, trong có nhiều bài, nhiều mục, và in theo như các tạp chí báo Pháp.
Anh em chi sự Đồng bào, ai muốn được một số báo cũ trước rồi mới mua thì xin viết thư và adresse rõ ràng cho báo này, báo này sẽ gửi liền.
Vi tiếp được một số, nếu cần lòng mua báo thì xin gửi Mandat và viết thư cho biết ngay, báo sẽ gửi báo tiếp theo. Như không thì báo này vẫn tiếp tục mua, không gửi tiếp nữa.
Viết thư hay gửi Mandat xin đã rõ ràng như vậy:

MONSIEUR NGUYEN-DUC-NHUAN
Chủ-nhiệm PHU-NỮ-TÂN-VĂN
42, rue Catinat, SAIGON

PHU-NỮ TÂN-VĂN kính cáo

GIẤ BẢO

một năm 6\$00
mười tháng 3\$00
ba tháng 1\$50

DAU KHUYNH-DIỆP

油 藥 丹

Dùng dầu Khuynh-Diếp mà xông

CUM, CAM. — xông toàn thân:

Nấu một nồi nước sôi, giọt vào vài ba mươi giọt K. D. rồi người bệnh trùm mền lại mà xông.

HO. — xông họng và phổi:

Giọt vào nồi nước sôi mười lăm giọt K. D. Lấy một tờ giấy cuốn lại đầu to đầu nhỏ. Đầu to, trùm miệng nồi; đầu nhỏ đặt vào mũi và miệng mà xông.

VIEN-DE
DISTILLATEUR DONG-HI

MAO HIEM NU HIEP

(PHUC-NHI-MA-TU TRINH-THAM-AN)

Dịch - giá: X-TU-C-TU

CHƯƠNG THƠ HAI
Một người nữ-hiệp

(Tự thêu)
Bà trước cưới và nói: "Mấy lời của kiếp sinh như thấy, trong gan phải người ta, lời rất lấy làm cảm phục; cũng kinh không bằng phục mạng. Lời cũng không nói những câu sao nghe nữa để mất thì giờ. Vậy bây giờ tôi xin gửi câu chuyện của tôi nói cho tiền sinh nghe, nhưng không rõ HOA-SINH tên sinh có thì giờ thông thả, ngồi đây cùng nghe mà chán chường cũng bực mình không?"
Ta nghe câu hỏi ấy tự nhiên có lòng ấy, nghĩ ngay vì việc mới của người ta... mà mình ngồi nghe làm, trong 9 không nghĩ, sắp đứng dậy đi rồi, nhưng bạn ta

lành mãi, đã thấy rõ 9 ta, liền trả lời rằng Bà trước rằng:
— Bà HOA-SINH này là người bạn rất thân thiết của tôi, thuở nay tôi đã xel các án, không luận lớn nhỏ, cũng nhờ có tay bà giúp, vậy việc của Bà trước hôm nay xin Bà trước cứ nói ngay ra không chút gì ngại cả, dầu cho bạn bởi bực lòng tôi, giả kìn miêng bình, không khi nào tôi lại ra ngoài bao giờ. Hoàng chỉ bực HOA-SINH là một người bạn già của tôi, tôi lâu nay làm việc, vẫn nhờ bà giúp nhiều, xin Bà trước đừng ngại.
Ta được bạn ta nói mấy lời, liền tiếp theo nói:
— Bà trước mà có lòng thành thực không ngại, lời xin lỗi lại hẳn nghe.
Bà trước nghe ta nói, đứng dậy cầm một cái cốc, lấy 9 lời nói trước có mặt lòng ta nên phần nài, rồi ngồi lại gần giường, thở ra một hơi dài và kể chuyện một cách h. buồn bã:
— Ngày trước tại nhà L. Đ. quan DUY-A-NAC, mở cái thành ở

phở cấp huấn chương, chắc hai người đã rồi rồi nhỉ?

Ta trả lời: — Thưa, báo LUAN-DON có đăng chép rõ ràng, chúng ta mới vừa xem qua.
Bà trước lại thở dài một tiếng rồi nói:
— Ai dè trong một thành hội như thế mà có một chuyện đem em cả hạnh phúc một đời tôi, cũng cái lành mạng tôi mà đưa đi... không còn chút gì là hy vọng, nếu như trong lúc tâm hồn tôi rồi mà không có một chỗ nương tay, khiến cho tôi sự như đến PHUC-THAM-AN, thì chỉ trong ba bốn giờ đồng hồ, tôi đã tự hại lấy mạng tôi, thế hồ trên mặt các tờ báo được một vấn đề nghị luận trong một vài tuần lễ, thì hồ đó xel suy tắc trong một hồi, rồi từ đó trở đi, thành ra bóng không bóng nước, không ai nói đến nữa. Duy cái việc đó, nó còn có một cái mới mới mới thì làm được, tuy ở trong 9 vị quanh quào rúc rúc khác khừu trầm chìm, vẫn là một đờu khừu khừ, đôi mắt không có phương pháp gì giải quyết được, song tôi chắc rằng trong đời còn có

người đã có năng lực mà giải quyết thay cho tôi được. Còn chút hy vọng đó chưa đạt, nên tôi không nỗ lực hy sinh mà khiến cho người yêu tôi, cũng đồng thời mà tuyệt vọng. Cái tâm sự ấy, tôi chỉ một mình nghĩ thôi, nhân tưởng đến tiền sinh nên tôi vàng tôi nói mà câu lên sinh giúp cho. Song trước khi chưa kể nguyên nhân việc ấy, hãy xin tiền sinh dưng thử một lần là chính tôi làm việc đó suốt, tạo ra cái ác nhân như vậy mà không có phương pháp gì lên trừ đi ác đó, bởi vậy nên tôi tôi đây thực lòng cầu cứu, may mà tiền sinh lược cái hình tích do nguyên nhân nhân việc đó xel cái vật bị mất đó mà trừ khỏi cái khổ nạn cho tôi, thì tôi đời ơn vô cùng.
Bà ta gác đầu mà tiếp lời:
— Người ở trong đời, ai lại trọn đời không có đôi lời lầm, dưng sau lại mình đã lĩnh ngộ mà biết đâu là lỗi lầm, thì mình nên gắng sức sửa đổi, đừng phạm tội nữa. Ấy tức là đại từ, đại từ, đại từ, đại từ... Tôi cũng bực HOA-SINH, đã làm nghề nghiệp này,

người đương sự đã ủy thác cho mình thì chúng tôi phải rõ thấu nguyên nhân, mới có chỗ mở tay vào được, những chỗ kín nhiệm quanh co trong việc ấy, dầu không dưng đó trước, chúng tôi vẫn giữ cái nghĩa vụ phải bí mật, không khi nào tuyên bố ra ngoài ngoài bao giờ. Xip Bà trước cứ yên lòng, đem cả sự linh nói rõ cho chúng tôi biết.
Bà trước khi ấy dưng mình một cái rồi nhấm máng lại mà thuyet chuyện:
— Tôi năm nay đã 31 tuổi đầu, mà chỉ ở một mình, chiếc thân vẫn còn lành đĩnh trong bề tình lai láng, chưa biết nói nào là dở bên. Trước đây 8 năm, tôi đã cùng HAI-DUC-NO-SI định một cái hôn ước bí mật, giả sử nhân tôi là cái thân tự do, sau lúc tự do đính ước, liền cùng nhau làm lễ chính thức khi hôn, thì bao nhiêu những điều rắc rối lời thối, chỉ một người bắt quyết sạch cả, cái hạnh phúc trong gia đình, cũng được mỹ mãn chưa bị chừng 1 Khốn vì tên mình đã dưng trong quân tịch (có lính), buộc phải hưởng 9 số HAI-quân làm việc, làm dưng hạn chế, hôn thú không được tự do, chậm rãi dần dần, lâu

ngày đời tháng, cảm tình của HAI-DUC-NO-SI dưng với tôi, vẫn là trong sạch trong vẹn, tin hẳn cái khả năng của tôi, không lấy sự ngây ngất làm vẻ mà sinh lòng oán vọng. Ngờ đâu con quỷ vạn ác kia là con ma bệnh, nó không rõ cái thân nữ sĩ, đã có người xem như cụ thể trong trái tim, nó nó thì đã cái thể lực gia đình của nó mà xam phạm đến thân thể quý báu của nữ sĩ. Thương hại! làm thân bỏ liễu, hương âm ngọc mềm, bị cơn ma bệnh nó đeo đuổi quấy rối, chỉ trong vài tháng, thì chúng bệnh đã thành càng ngày càng suy yếu, không những hình dung khổ hèn, hàng trí lều mọn, mà trong một tuần lễ đến dưng ba bốn ngày không rời rời giường ra được, chỉ ngồi nằm trong phòng mà thôi, trong các đêm giấc ngủ không có gì chừn dưng đến được. Tôi đã vì nài cầu chạy lo hết sức trong một năm trời, mà về bệnh thể của nàng, không được cải thiện chút gì.
(Còn nữa)

CREDIT FONCIER DE L'INDOCHINE (DONG-PHAP-DIA-OC-NGAN-HANG)

Cho vay

Cắm nhà đất Cắm đơn điền Làm nhà Tậu nhà tàu đơn điền

Giá vốn ứng tương tại gốc tại lãi, như góp họ giá từng năm, từ MÔT đến NĂM năm

Lãi rất nhẹ - Cách trả dễ dàng. Hạn-hội có nhân về các kiểu nhà giá thật rất hạ

XIN HỒI THẾ LỆ 131

HANOI - Hội Sĩ Bán Hội 89 phố Francis Garnier TOURANE - Maître PHAN CAO-QUẬN, Lạc-Sự kiêm Quản-Lý Văn Khố tại Tòa An

Melle Nam-Kim

Tên quốc dân đảng nào đó?

Mấy bữa nay ở Vientiane, có một chàng người Lào... đi đến đâu cũng tự xưng mình là người ở Việt-Nam Quốc-dân-đảng

Melle Nam-Kim

CAO-MAN

NAM-VANG

Guồng đoàn 2

Lâu nay, mấy thầy giúp việc cho Banque Franco-chinoise Phnom-penh...

Cám mấy thầy chúng được về ở nhà... Ai chẳng tuân lệnh này, sẽ bị nguyền phạt

Lính đã ra như thế, lại buộc mấy thầy ký tên công nhận... Mọi người đều cự tuyệt

Ông có thói quen dùng cơm sau bảy giờ, và chỉ ngủ sau giờ. Vì thế ông đã bị bệnh

Ông đã bị bệnh, và chỉ ngủ sau giờ. Vì thế ông đã bị bệnh

CÁCH PHÒNG CÁC BỆNH DỊCH SỨC VẬT

(Xem tiếp ở trang chót cột sau) Bệnh sau này: bệnh sởi mồi (morve) bệnh suy ra (surra)...

Xin bồi thường. Trước khi giết con vật nào phải xin đánh giá nó trước. Người chủ có thể cử một người

Trong bệnh sởi mồi và bệnh suy ra nhà nước chỉ đến một nửa giá tiền con vật bị giết

Đàn phải dán tem và phải dính theo những giấy má này:

- 1) tờ khai danh giá 2) bản sao của tờ lệnh truyền giết súc vật... 3) giấy nhận thực rằng đã tuân theo lệnh này và đã giết súc vật rồi... 4) giấy quan sát nhận thực rằng nhà chủ đã thi hành các điều lệ để phòng giữ bệnh dịch ấy

Thầy ai chàng vui lòng... HIỆU BÁN THUỐC NAM THUỐC BẮC CỦA NGƯỜI VIỆT NAM

ĐỘC-GIÀ LUẬN-DÀN

MẦY LỜI NGŨ CÔNG CÁC BẠC PHỤ HUYNH CÓ CON EM ĐI THI BẢNG SƠ HỌC YÊU-LUỘC

Học thì phải thi, thi thì phải mong, đó là lẽ tự-nhiên của mấy cậu học-sinh... học đàng hoàng và học có kết quả

TƯ TƯỞNG MÔ

VĂN-HÓA-LUẬN NGUYỄN VĂN CỎA SCOTT NEARING IV. Sự tưởng tượng của giai cấp tư nghiệp

Thầy ai chàng vui lòng... HIỆU BÁN THUỐC NAM THUỐC BẮC CỦA NGƯỜI VIỆT NAM

Có lợi cũng không, thế thì vì lẽ gì? Hay là vì ngồi thụ ở trong lớp chẳng (những cậu học-sinh trười được bằng S. b. y. I. thì được ngồi trên bảng)

T. B. Không mấy ngày nữa các ông giáo-học sẽ đi khám kỹ thi Sơ-học yêu-luộc ở các nơi... không nên bỏ qua

TƯ TƯỞNG MÔ

VĂN-HÓA-LUẬN NGUYỄN VĂN CỎA SCOTT NEARING IV. Sự tưởng tượng của giai cấp tư nghiệp

Thầy ai chàng vui lòng... HIỆU BÁN THUỐC NAM THUỐC BẮC CỦA NGƯỜI VIỆT NAM

THẾ-KỶ THONET

Văn-minh vật-chất giúp sức cho văn-minh tinh-thần

Nếu muốn trong nhà được LỊCH-SỰ một cách PHONG-NHÀ theo lối KIM-THỜI, thì phải có một bộ SALON bằng THONET theo kiểu ghế

Một bộ gồm có: 1 cái bàn, 4 ghế ngự, một ghế dài (canapé). Nếu dùng thêm một chân đèn (salette), 1 ghế nằm đọc sách

At không tin, xin mời đến xưởng thợ hiệu QUANG-VINH-HUNG tại ĐÀ-NĂNG (Tourane) ngả tư cây thông.

ra thế độ công-nghệ ngày nay. Vì chế-độ công-nghệ ngày nay mà phát sinh ra cuộc lao-động vận-dụng

Lao động vận dụng có ba cái hình thức chủ yếu: một là chế công vận dụng, hai là hợp tác vận dụng, ba là chính trị vận dụng

Chức công vận-dụng phát sinh rất sớm, mục đích là để đòi thêm tiền công, đòi bớt giờ làm, cũng là yêu cầu lương cải trạng huống lao động

Sau có cơ khí, lấy lao động chuyên môn và chế độ phân công làm cơ sở mà sự sinh sản theo qui luật xuất hiện

THầy ai chàng vui lòng

HIỆU BÁN THUỐC NAM THUỐC BẮC CỦA NGƯỜI VIỆT NAM

VINH HUNG TUONG VINH-HATINH - HUE - TOURANE

Chú ý! Chú ý!

Ai là chủ tiệm bán thuốc bắc CHIÊN và SÔNG nên tìm đến tiệm QUAN-THANG ở đường CANTONNAIS N° 78-89 FAIFO

ĐẠI QUANG ĐƯỢC PHÒNG

N° 46 Boulevard Tông-Đức-Phương, Téléphone 19 CHOLON - Chỉ Điểm Phố Hàng Đường 47 HANOI

Thương-Hải huyết trung bìu hiệu con Bướm.

Thu thuốc này đã có thầy thuốc thi-nghiệm rồi báo không có sự độc địa chỉ trong thuốc cả. Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi

CÁCH DÙNG: Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ hoặc ăn rồi, mỗi lần một muỗng ăn súp, vậy khuấy nước ấm ấm mà uống

